

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

Юридична адреса: вул. Мандрика, буд. 7, м. Покровськ, Донецька область, 85302
вул. Винокурова (Дніпросталівська) буд. 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

28 травня 2026 року

Слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області, старший лейтенант поліції Боримський Вадим Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42020050000000222 від 14.05.2020 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Моргуна Олега Валерійовича, 19.03.1967 р.н., уродженця сел. Садківці Могилів-Подільського району Вінницької області, громадянина України, судимого вироком Приазовського районного суду Запорізької області від 23.08.2017 за ч. 1 ст. 258-3 КК України до 11 років позбавлення волі, останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Новоазовськ, вул. Кольцова, буд. 6,

про те, що він підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Моргун Олег Валерійович:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та

окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 33(2) Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК (IV)) пограбування забороняються.

Відповідно до ст. 147 ЖК (IV) до серйозних порушень, з-поміж іншого, належить широкомасштабне привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до ст. 46 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – ГП 1907), приватна власність повинна поважатися. Приватна власність не підлягає конфіскації.

Згідно з ст. 47 ГП 1907, мародерство (розграбування) офіційно забороняється.

Відповідно до ст. 53 ГП 1907, окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та, загалом, всією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

Відповідно до ст. 8 (2) (a) (iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду широкомасштабне привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо, є воєнним злочином.

3. Протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі — «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Внаслідок міжнародного збройного конфлікту з 05.03.2022 і по теперішній час територія Маріупольського району Донецької області опинилась і залишається тимчасово окупованою рф (наказ Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 376 від 28.02.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією»).

Разом з цим, 17 грудня 2001 прийнято федеральний конституційний закон рф № 6-ФКЗ «Про порядок прийняття до російської федерації та утворення в її складі нового суб'єкта російської федерації». Закон визначав, зокрема, механізм інтеграції нових територій до складу рф — шляхом формування нового суб'єкта або прийняття до рф іноземної держави чи її частини.

Після проведення т.зв. «референдуму» 30 вересня 2022 року президент рф Путін В.В. оголосив про анексію українських територій, включно з територією днр, яка поширюється на всю Донецьку область.

Починаючи з березня 2022 року, невстановлені представники окупаційної адміністрації рф спрямували свою діяльність на створення незаконних органів влади, зокрема на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області, з метою закріплення окупаційної влади, яка сприятиме у веденні подальших бойових дій проти Сил оборони України та окупації території України.

Так підконтрольними державі – агресору представниками т.зв. днр на окупованій території Донецької області організовано та розпочато діяльність незаконних органів влади, зокрема 31.03.2023 прийнято т. зв. «закон про утворення на території днр міських та муніципальних округів, встановлення їх кордонів № 438-ІНС», мовою оригіналу – «закон об образовании на территории днр городских и муниципальных округов, установлении их границ», відповідно до якого утворено т.зв. «міський округ Маріуполь», мовою оригіналу: «городской округ Мариуполь».

При цьому, відповідно до ч. ч. 2, 3 ст. 9 вказаного Закону України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий вищевказаними органами та/або особами є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Діяльність окупаційних, з-поміж іншого, спрямована на широкомасштабне привласнення захищеного нормами міжнародного гуманітарного права майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо.

4. Окрім норм міжнародного гуманітарного права, права людини навіть в умовах збройного конфлікту перебувають під захистом інших міжнародних договорів.

Так, відповідно до ст. 11 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права держави визнають право кожної людини на достатній життєвий рівень для неї та її сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг і житло, а також на безперервне поліпшення умов життя.

Згідно з ст. 26 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права усі люди є рівними перед законом і мають право без будь-якої дискримінації на рівний захист законом. У цьому відношенні всякого роду дискримінація повинна бути заборонена законом і закон повинен гарантувати всім особам рівний і ефективний захист проти дискримінації за будь-якою ознакою, як-от раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншої обставини.

Аналогічні права закріплені у ст. ст. 17, 25 Загальної декларації прав людини 1948 року.

Крім того, згідно з ст. 5 Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації Держави-учасниці зобов'язуються заборонити і ліквідувати расову дискримінацію в усіх її формах і забезпечити рівноправність кожної людини перед законом, без розрізнення раси, кольору шкіри, національного або етнічного походження, особливо щодо здійснення таких прав: права на володіння майном як одноосібне, так і спільно з іншими (пункт (d)(v)); прав в економічній, соціальній і культурній галузях, зокрема права на житло (пункт (e)(iii)).

Відповідно до ст. 1(1) Міжнародної конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації у цій Конвенції вислів «расова дискримінація» означає будь-яке розрізнення, виняток, обмеження чи перевагу, основані на ознаках раси, кольору шкіри, родового, національного чи етнічного походження, метою або наслідком яких є знищення або применшення визнання, використання чи здійснення на рівних засадах прав людини та основних свобод у політичній,

економічній, соціальній, культурній чи будь-яких інших галузях суспільного життя.

Таким чином, широкомасштабне привласнення житлових приміщень громадян України окупаційною владою на тимчасово окупованій території України унеможлиблює реалізацію цих прав та посягає на основоположні права людини.

Зазначені дії реалізуються шляхом вчинення комплексу заздалегідь спланованих та взаємопов'язаних дій, спрямованих на широкомасштабне незаконне привласнення приватного майна у спосіб позбавлення законних власників можливості володіти, користуватися і розпоряджатися власністю.

Відповідно до ст. 7(1)(h) Римського статуту Міжнародного кримінального суду та Елементів злочинів Римського статуту Міжнародного кримінального суду Злочин проти людяності у формі переслідування полягає у порушенні норм міжнародного права у спосіб грубого позбавлення основоположних прав однієї чи кількох осіб. При цьому суб'єкт злочину вибрав об'єктом переслідування таку особу чи осіб внаслідок особливостей групи чи спільноти або вибрав об'єктом переслідування групу чи спільноту як таку, а такий вибір був продиктований політичними, расовими, національними, етнічними, культурними, релігійними, гендерними мотивами (як зазначено в пункті 3 статті 7 Статуту), або іншими мотивами, які повсюди визнані неприпустимими згідно з міжнародним правом.

Таке діяння вчинено у межах масштабного чи систематичного нападу на цивільне населення, а суб'єкт злочину знав, що діяння були частиною масштабного чи систематичного нападу на цивільне населення, або мав намір зробити їх частиною такого нападу.

При цьому, відповідно до ст. 7(3) Елементів злочинів Римського статуту Міжнародного кримінального суду «напад, спрямований на цивільне населення» у межах цих контекстних елементів слід розуміти як лінію поведінки, яка передбачає багаторазове вчинення діянь, вказаних у пункті 1 статті 7 Статуту, проти будь-яких цивільних осіб з метою впровадження політики держави чи організації, спрямованої на здійснення такого нападу, або з метою сприяння такій політиці. Мається на увазі, що «політика, спрямована на здійснення такого нападу» передбачає, що держава чи організація активно заохочували такий напад на цивільне населення або підбурювали до нього.

Таким чином, широкомасштабне привласнення житлових приміщень громадян України окупаційною владою на тимчасово окупованій території України порушує норми міжнародного права у спосіб грубого позбавлення основоположних прав громадян України як цивільного населення за політичними, національними та іншими мотивами. Вказані діяння вчиняються багаторазово з метою впровадження політики РФ на тимчасово окупованій території України.

Враховуючи викладене, широкомасштабне привласнення житлових приміщень громадян України окупаційною владою на тимчасово окупованій території України має ознаки переслідування у розумінні ст. 7(1)(h) Римського статуту Міжнародного кримінального суду.

Такі дії охоплюють, зокрема, масове незаконне привласнення житлових приміщень, що належать громадянам України на території Маріупольської громади.

5. Не пізніше ніж 21.05.2022 у невстановлених представників зі складу керівництва окупаційної адміністрації «ДНР» за змовою з невстановленими представниками політичного керівництва рф, у порушення ст. ст. 33, 147 ЖК (IV), ст. ст. 46, 47, 53 ГП 1907, виник умисел на широкомасштабне привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо, а саме житлових приміщень, що належать громадянам України.

Привласнення майна мало здійснюватися шляхом імітування легітимної процедури, тобто у спосіб прийняття т.зв. закону, спрямованого на упорядкування майнових відносин на тимчасово окупованих територіях Донецької області.

Положення вказаного закону передбачали б порядок визнання майна безхазяйним та наділяли відповідною компетенцією підконтрольних керівництву окупаційної адміністрації днр та представникам політичного керівництва рф осіб зі складу незаконно створених т.зв. органів місцевого самоврядування. Такі підконтрольні особи, діючи в межах повноважень, наданих їм окупаційною владою, мали складати та затверджувати переліки майна, яке визнавалось безхазяйним. Внаслідок ухвалення такого рішення законні власники приватного майна, яке перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, передусім громадяни України, усупереч своїй волі втрачали право на це майно. У подальшому таке майно мало використовуватись для сприяння заселенню тимчасово окупованих територій України, зокрема Донецької області, лояльним населенням та зміцненню влади рф на вказаній території.

На виконання зазначених намірів 29.09.2022 т.зв. главою днр Пушилїним Д.В. підписано т.зв. постанову № 300 про порядок використання у місті Маріуполь житлових приміщень, які мають ознаки безхазяйних (мовою оригіналу – «постановление № 300 о порядке использования в городе Мариуполе жилых помещений, имеющих признаки бесхозяйных»).

У подальшому т.зв. тимчасово виконуючим обов'язки глави днр Пушилїним Д.В. підписано ряд т.зв. указів, які регулюють відносини у сфері визнання майна безхазяйним:

- № 33 від 25.11.2022 про затвердження порядку тимчасового використання житлових приміщень, які мають ознаки безхазяйного житла, які виявлені на території міста Маріуполь (мовою оригіналу – «указ № 33 об утверждении порядка временного пользования жилыми помещениями, имеющими признаки бесхозяйного жилья, выявленными на территории города Мариуполя»);

- № 140 від 10.05.2023 про особливості набуття права державної власності та муніципальної власності на безхазяйні нерухомі речі на території днр (мовою оригіналу – «указ № 140 об особенностях приобретения права государственной и муниципальной собственности на бесхозяйные недвижимые вещи на территории Донецкой Народной Республики»).

- № 295 від 18.08.2023 про деякі нормативні правові акти голови днр, які регулюють питання, пов'язані з управлінням майном, що має ознаки безхазяйного, яке розташоване на території днр, та визнання такого майна безхазяйним» (мовою оригіналу – «указ № 295 о некоторых нормативных правовых актах Главы Донецкой Народной Республики, регулирующих вопросы, связанные с управлением имуществом, имеющим признаки бесхозного, расположенным на территории Донецкой Народной Республики, и признанием такого имущества бесхозным»).

Крім того, 05.12.2023 т.зв. главою адміністрації м. Маріуполь Степановим А.І. підписано т.зв. розпорядження № 766 про затвердження порядку виявлення, обліку і прийняття у муніципальну власність безхазяйних нерухомих речей та відумерлого майна на адміністративній території муніципального утворення міста Маріуполь (мовою оригіналу – «распоряжение № 766 об утверждении порядка выявления, учета и принятия в муниципальную собственность бесхозных недвижимых вещей и выморочного имущества на административной территории муниципального образования города Мариуполя», яким затверджено порядок виявлення, обліку та прийняття у т.зв. муніципальну власність безхазяйних нерухомих речей на території Маріупольського району, затверджено склад комісії з виявлення, обліку та прийняття у муніципальну власність безхазяйних нерухомих речей.

У подальшому 21.03.2024 т.зв. народною радою днр прийнято т.зв. закон № 66-РЗ про особливості виявлення, використання та визнання права муніципальної власності муніципальних утворень днр на житлові приміщення, що мають ознаки безхазяйного, розташованого на території днр» (мовою оригіналу - «закон № 66-РЗ «Об особенностях выявления, использования и признания права муниципальной собственности муниципальных образований Донецкой Народной Республики на жилые помещения, имеющие признаки бесхозного имущества, расположенные на территории Донецкой Народной Республики» (далі – «Закон № 66-РЗ»), який того ж дня був підписаний т.зв. главою ДНР Пушилїнім Д.В., завдяки чому його було введено в дію.

Зокрема, т.зв. Законом № 66-РЗ передбачено наступне:

- дія закону поширюється на житлові приміщення у вигляді житлових будинків, квартир, кімнат (ч. 2 ст. 1);

- органи місцевого самоврядування днр в особі уповноважених ними органів (далі – уповноважені органи) самостійно здійснюють дії по виявленню, обліку та прийняттю житлових приміщень, що мають ознаки безхазяйного майна, в муніципальну власність муніципальних утворень днр, на території якої вони розташовані, на підставах, передбачених законом (ст. 3);

- уповноважений орган, у зв'язку з інформацією, яка надійшла відповідно до статті 4 вказаного закону: 3) протягом 10 календарних днів з дня виявлення житлового приміщення, що має ознаки безхазяйного майна, розміщує на офіційному сайті органу місцевого самоврядування у мережі «Інтернет», а також у доступних місцях біля входу у житлове приміщення, яке має ознаки безхазяйного майна, оголошення про виявлення житлового приміщення, яке має ознаки безхазяйного, та про необхідність особистої явки до уповноваженого

органу особи (осіб), які вважають себе його власником або які мають на нього права, протягом 30 календарних днів з дня розміщення такої об'яви з такими документами (ст. 5):

а) паспортом громадянина рф або іншим документом, що посвідчує особу;
 б) правовстановлюючими (правозасвідчуючими) документами на житлове приміщення;

- у пріоритетному порядку безхазяйні житлові приміщення підлягають наданню у користування співробітникам міністерства оборони рф, міністерства внутрішніх справ рф, федеральної служби безпеки рф, міністерства рф у справах цивільного захисту, надзвичайних ситуацій та ліквідації наслідків стихійних лих, федеральної служби військ національної гвардії рф, служби зовнішньої розвідки рф, федеральної служби охорони рф, федеральної митної служби, міністерства юстиції рф, федеральної служби судових приставів, федеральної служби виконання покарань, державної фельд'єгерської служби рф, прокуратури рф, слідчого комітету рф, федеральної служби по фінансовому моніторингу, судового департаменту при верховному суді рф, працівникам соціальної сфери, а також громадянам, які втратили житло та які перебувають на обліку як такі, що потребують житлових приміщень (ч. 1 ст. 8);

- після закінчення трьох місяців з дня постановки житлового приміщення на облік як безхазяйного територіальним органом федерального органу виконавчої влади, що здійснює державний кадастровий облік, державну реєстрацію прав, ведення Єдиного державного реєстру нерухомості, уповноважений орган звертається до суду із заявою про визнання права муніципальної власності муніципального утворення на вказане житлове приміщення у порядку, передбаченому законодавством рф (ч. 1 ст. 10);

- право муніципальної власності на житлове приміщення, встановлене рішенням суду, підлягає державній реєстрації (ч. 1 ст. 10).

На виконання вказаного т.зв. закону № 66-РЗ відповідні органи окупаційної влади днр, у т.ч. і т.зв. муніципальне утворення міський округ Маріуполь розпочали його реалізацію.

6. Громадянин України Моргун Олег Валерійович, 19.03.1967 року народження, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, усвідомлюючи, що з 21.05.2022 і по теперішній час територія Маріупольського району Донецької області залишається тимчасово окупованою рф, добровільно погодився обійняти посаду т.зв. тимчасово виконуючого повноваження глави муніципального утворення міського округу Маріуполь, у зв'язку з чим т.зв. указом глави днр Пушилїна Д.В. № 542 від 06.11.2023 призначений на цю посаду.

Після призначення на вищевказану посаду Моргун О.В. вступив у змову з іншими представниками окупаційної адміністрації рф з метою скоординованого вчинення дій, пов'язаних із широкомасштабним привласненням приватного майна.

На виконання визначеної йому ролі щодо широкомасштабного привласнення майна т.зв. тимчасово виконуючим повноваження голови

муніципального утворення міського округу Маріуполь днр Моргуном О.В. прийняті, підписані та введені в дію рішення щодо постановки на облік нерухомих речей як безхазяйних, чим створено передумови для позбавлення права власності законних власників та привласнення цього майна.

Зокрема, 02.07.2024 Моргуном О.В. підписано т.зв. постанову № 255 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної», відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі), зокрема, розташовані за адресами:

1. Донецька область, м. Маріуполь, проспект Миру (у постанові вказаний як проспект Леніна), будинок 106, квартира 36, яка на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Міщенко Аллі Олександрівні, 08.01.1981 року народження;

2. Донецька область, м. Маріуполь, проспект Миру (у постанові вказаний як проспект Леніна), будинок 106, квартира 45, яка на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Тананушко Валентині Миколаївні, 20.05.1965 року народження;

3. Донецька область, м. Маріуполь, проспект Миру (у постанові вказаний як проспект Леніна), будинок 106, квартира 59, яка на праві приватної власності у розмірі частки 1/3 належить Бородай Сергію Петровичу, 28.08.1961 року народження, у розмірі частки 1/3 належить Тітовій Юлії Сергіївні, 26.05.1988 року народження, у розмірі частки 1/3 належить Бородай Людмилі Миколаївні, 02.09.1963 року народження;

4. Донецька область, м. Маріуполь, проспект Металургів, будинок 25, квартира 136, яка на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Тарасову Петру Володимировичу, 25.01.1965 року народження;

5. Донецька область, м. Маріуполь, селище Сартана, вулиця Лафазна, будинок 47, який на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Міндилі Василю Васильовичу, 30.08.1990 року народження;

6. Донецька область, м. Маріуполь, вулиця Санаторна, будинок 16, який на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Сап'юлкіній Наталі Василівні, 19.10.1973 року народження;

7. Донецька область, м. Маріуполь, проспект Металургів, будинок 25, квартира 37, яка на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Степновій Юлії Олександрівні, 23.08.1990 року народження;

8. Донецька область, м. Маріуполь, вулиця Сеченова, будинок 73, квартира 43, яка на праві приватної власності у розмірі частки 1/1 належить Маріупольській міській раді Донецької області, код ЄДРПОУ: 33852448.

Також Моргуном О.В. як т.зв. тимчасово виконуючим повноваженнями глави муніципального утворення міського округу Маріуполь прийняті, підписані та введені в дію наступні постанови:

- 08.08.2024 т.зв. постанова № 300 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 16.08.2024 т.зв. постанова № 320 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів

(житлові приміщення та будівлі);

- 16.08.2024 т.зв. постанова № 321 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 91 об'єкт (житлові приміщення та будівлі);

- 09.10.2024 т.зв. постанова № 473 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 23.10.2024 т.зв. постанова № 541 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 30.10.2024 т.зв. постанова № 572 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 171 об'єкт (житлові приміщення та будівлі);

- 07.11.2024 т.зв. постанова № 592 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 133 об'єкти (житлові приміщення та будівлі);

- 07.11.2024 т.зв. постанова № 594 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 14.11.2024 т.зв. постанова № 622 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 14.11.2024 т.зв. постанова № 625 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 58 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 19.11.2024 т.зв. постанова № 650 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 27.11.2024 т.зв. постанова № 703 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 56 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 27.11.2024 т.зв. постанова № 704 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 60 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 11.12.2024 т.зв. постанова № 772 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь,

відповідно до якої безхазяйним визнано 95 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 25.12.2024 т.зв. постанова № 865 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 75 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 28.12.2024 т.зв. постанова № 902 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 16.01.2025 т.зв. постанова № 33 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 32 об'єкти (житлові приміщення та будівлі);

- 16.01.2025 т.зв. постанова № 35 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 98 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 29.01.2025 т.зв. постанова № 104 про постановку на облік нерухомої речі безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 20.02.2025 т.зв. постанова № 234 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 121 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 20.02.2025 т.зв. постанова № 235 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 29 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 03.03.2025 т.зв. постанова № 298 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 15 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 25.03.2025 т.зв. постанова № 449 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 18 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 26.03.2025 т.зв. постанова № 454 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 74 об'єкти (житлові приміщення та будівлі);

- 03.04.2025 т.зв. постанова № 519 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 03.04.2025 т.зв. постанова № 520 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого

майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 4 об'єкти (житлові приміщення та будівлі);

- 10.04.2025 т.зв. постанова № 560 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 17.04.2025 т.зв. постанова № 601 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 24.04.2025 т.зв. постанова № 623 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 170 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 24.04.2025 т.зв. постанова № 624 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 13.05.2025 т.зв. постанова № 739 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 201 об'єкт (житлові приміщення та будівлі);

- 14.05.2025 т.зв. постанова № 747 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 53 об'єкти (житлові приміщення та будівлі);

- 14.05.2025 т.зв. постанова № 749 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 18 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 21.05.2025 т.зв. постанова № 815 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 22.05.2025 т.зв. постанова № 825 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 217 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 28.05.2025 т.зв. постанова № 882 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 100 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

- 04.06.2025 т.зв. постанова № 932 про визнання об'єктів нерухомого майна безхазяйними та включення їх у реєстр об'єктів безхазяйного нерухомого майна на території муніципального утворення міського округу Маріуполь, відповідно до якої безхазяйним визнано 300 об'єктів (житлові приміщення та будівлі);

будівлі);

- 04.06.2025 т.зв. постанова № 933 про постановку на облік нерухомої речі як безхазяйної, відповідно до якої безхазяйним визнано 101 об'єкт (житлові приміщення та будівлі).

Загалом Моргуном О.В. прийнято, підписано та введено в дію 39 рішень щодо 3790 об'єктів, що свідчить саме про широкомасштабність привласнення приватного майна.

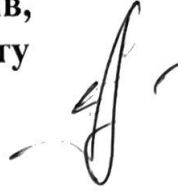
Прийняті, підписані та введені в дію т.зв. тимчасово виконуючим повноваження голови муніципального утворення міського округу Маріуполя днр Моргуном О.В. вищевказані рішення створили видимість правомірності дій представників окупаційної влади, зокрема т.зв. комісії з виявлення, обліку та прийняття у муніципальну власність безхазяйних нерухомих речей та відумерлого майна на адміністративній території муніципального утворення міста Маріуполь, що дозволило вилучення приватної власності у громадян України – законних власників – без їх згоди, надання компенсації за відсутності воєнної необхідності, а також подальшу передачу таких об'єктів у т.зв. муніципальну власність.

7. Враховуючи вищевикладене, Моргун О.В., обіймаючи посаду т.зв. тимчасово виконуючого повноваження голови муніципального утворення міського округу Маріуполь днр, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, зокрема у м. Маріуполь, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, за попередньою змовою із іншими невстановленими в ході досудового розслідування представниками окупаційної влади рф, умисно вчинив дії, спрямовані на реалізацію на території тимчасово окупованого Маріупольського району Донецької області положень т.зв. Закону № 66-РЗ, а саме: шляхом прийняття, підписання та введення в дію рішень, реалізував механізм незаконного (без згоди власників, надання їм компенсації та воєнної необхідності) вилучення приватного майна громадян України та юридичних осіб, тобто майна, що перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, на території зазначеного району, а також визнав нерухоме майно, яке знаходиться на території зазначеного району та належить громадянам України, юридичним особам, безхазяйним, чим забезпечив вилучення його з-під контролю власників та реалізацію процедури його подальшого обернення на користь т.зв. муніципального утворення міський округ Маріуполь, тобто вчинив широкомасштабне привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо, чим порушив вимоги ст. ст. 33, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 46, 53 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до Гаазької IV конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907

Таким чином, Моргун Олег Валерійович, 19.03.1967 року народження, обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких

надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
СУ ГУНП в Донецькій області
старший лейтенант поліції

Вадим БОРИМСЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу
Донецької обласної прокуратури
28 травня 2026 року

Ростислав РОСИК